

PARROQUIES@ARENYS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

20 ABRIL 2020 - DILLUNS II DE PASQUA / A - NÚM. 29

LECTURES DEL DIA

- Lectura primera
Ac 4, 23-31

Acabada la pregària, plens de l'Esperit Sant proclamaven la paraula de Déu amb valentia

- Salm responsorial
Sl 2

R. Felïços els qui es refugien en el Senyor

- Vers abans de l'evangeli
Col 3, 1

Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu

- Evangeli
Jn 3, 1-8

Ningú no podrà veure el Regne de Déu sense haver nascut de l'aigua i de l'Esperit

SANTORAL

Santa Agnès de Montepulciano
Sant Anicet, papa

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Joaquima Miró Teys
Santiago Ferré Martí
Mª Àngeles Ferré Martí

- Agraïment:

Als professionals d'atenció als telèfons d'interès

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, ahir celebràvem el Diumenge de la Misericòrdia, però hi havia tantes coses a comentar que no em quedava suficient espai per parlar-ne, i ho aprofito en el full d'avui, perquè parlar de la misericòrdia de Déu no és només un acte puntual, sinó que ha de guiar tota la nostra vida. El Diumenge de la Misericòrdia fou una festa instaurada pel Papa Sant Joan Pau II, el 30 d'abril del 2000, com a resposta a la visió que va rebre santa Faustina, i que ja se celebrava al bisbat de Cracòvia des de l'any 1985. Una festa ben bonica que posa la misericòrdia al centre de les nostres vides, com així ho va subratllar en la seva encíclica *Dives in Misericordia* on escrivia: «En la seva resurrecció el Crist ha revelat el Déu d'amor misericordiós, precisament perquè ha acceptat la creu com a camí vers la resurrecció. La nostra fe i la nostra esperança se centren en el Ressuscitat: en el Crist, que al Cenacle alenà damunt els deixebles l'Esperit Sant i els donà el poder de perdonar els pecats, perquè ha experimentat d'una manera radical en si mateix l'amor del Pare que és més fort que la mort». I després el Papa Francisc amb la seva butlla *Misericordiae vultus* ens deia: «En la misericòrdia tenim la prova de com estima Déu. La misericòrdia de Déu no és una idea abstracta sinó una realitat concreta, visible en Jesucrist, amb la qual Déu ens revela el seu amor, que és un sentiment profund, natural, fet de tendresa i compassió, d'indulgència i perdó». Deixem, doncs avui, que sigui la misericòrdia la que ompli els nostres cors i preguntem-nos quantes vegades no hem actuat per orgull enlloc d'actuar per amor i amb aquesta actitud hem pogut ferir a d'altres persones, moltes vegades germans nostres en la fe que intenten, com nosaltres, seguir avançant en el camí del seguiment de Jesús, que ens repetia, una i altra vegada: «Misericòrdia vull i no sacrificis».

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 3, 1-8)

Hi havia un fariseu que es deia Nicodem, un dels principals dels jueus. Aquest home anà de nit a trobar Jesús i li digué: «Rabí, sabem que sou un mestre enviat per Déu, perquè els miracles que vós feu no els podria fer ningú si no tingués Déu amb ell». Jesús li respongué: «Et dic amb tota veritat que ningú no podrà veure el Regne de Déu sense haver nascut de dalt». Li diu Nicodem: «Com pot néixer un home que ja és vell? Ha de tornar a entrar a les entranyes de la mare per poder néixer?» Jesús li respon: «Et dic amb tota veritat que ningú no podrà entrar al Regne de Déu sense haver nascut de l'aigua i de l'Esperit. D'homes de carn, no en neixen més que homes. L'esperit ha de néixer de l'Esperit».

COMENTARI

M'agradaria destacar dos accents d'aquest evangeli tan ric en significat. En primer lloc, l'ocasió que ofereix Nicodem a Jesús per poder explicar la radicalitat del missatge cristià. O sigui, la nova vida amb Crist és una vida marcada per l'Esperit. I en segon lloc, la bonica actitud de Nicodem, un mestre de la Llei que teòricament sabia més que Jesús, pels estudis realitzats, però que té prou humilitat per demanar explicacions a Jesús. I és aquesta humilitat la que li obre el camí per començar a entendre el misteri de Jesús, per començar a creure. En la mesura que cada un de nosaltres es consideri que ja ho sap tot de la vida, que ho vulgui controlar i entendre tot, serà incapaç de viure en la felicitat de Déu. Però quan obrim el nostre cor i deixem que sigui l'Esperit qui guïi la nostra vida, quan deixem de calcular i comencem només a estimar sense mesura, aleshores estarem a punt de començar l'aventura més bonica de la nostra vida: Néixer de nou i entendre que el veritable sentit de la vida és el Crist i fer la seva voluntat.